

ДУХОВНАТА „ХИПНОЗА“ ВЪРХУ ХРИСТИЯНИТЕ

Вярата обикновено се свързва с понятието за религия. Обаче, религията, Бог и вярата в Него са различни понятия. Въпреки че Бог е един, в различните религии има различни богове. Вярата е много по-широко понятие, в Божието Слово тя е определена като убеденост в невидимото: "А вярата е даване на твърда увереност в неща, за които се надяваме, убеденост в неща, които не се виждат." (Евреи 11:1)

„А без вяра не е възможно да Му бъде угоден човек, защото, който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнагражда тези, които Го търсят.

С вяра Ной, предупреден от Бога за неща, които още не се виждат, подбуден от страхопочитание, направи ковчег за спасение на дома си. Чрез тази вяра той осъди света и стана наследник на правдата, която е чрез вяра."(Евреи 11:6-7)

Какво се случва, когато повярваме? - ние се освещаваме- обръщаме се от тъмнината към Светлината (Деяния 26:18), ние получаваме достъп до Бога (Ефесяни 3:12), влизаме в Божиата почивка (Евреи 4:3), и получаваме увереност в Божиата сила (1 Петрово 1:5). Какво трябва да правим като вярващи? - да живеем чрез вяра (2 Коринтяни 5:7, Галатяни 2:20), да побеждаваме греха и света чрез вяра (1 Йоан 5: 4,5). Повярвалите в Христос искат да знаят повече за Бога и отиват в създадените за тях и отговарящи на най-различните „вкусове“ религиозни организации-църковните общности. Те вярват, че в тях могат да получат истинско знание за Бога и за Неговата Църква. Но там, както в театъра, те са само зрители и слушатели, отделени от сцената, на която действат понякога професионални служители на религиозната организация. Думите на много от тези „служители“ са грешни (чужд огън)q но се приемат от хората за неизменна истина, защото те не виждат разликата между вярата и знанието, които им се представят от тези „служители“. Хората се увличат от думите им и губят способността си да мислят сами, както и способността да получат собствен опит.

В резултат на това, те стават привърженици на религията и са зависими от нея.

Всъщност, за да имаме праведен и истински живот с Бога, за начало е нужно да имаме само вяра в Него. Но за да постигнем този живот, ние се нуждаем да приемем Божи Дух в своя човешки дух, Който да ни учи и да ни помага да растем във вярата-да познаем Бога и да живеем в Неговата любов. „Бог е любов, и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него.“ (1Йоан 4:16)

Знаем, че религиите не са от Бога, следва, че и религиозните организации не са от Него, Бог не е в тях, в тях е „князът на този свят, Сатана“. Различните религии имат различни интерпретации на Бога. Всички религии в света и техните организации, са творение на човека. Религиите са създадени, за да контролират хората.

В Новия Завет няма дори и намек за създаване на някаква нова християнска религия.

Религиозните учения подчиняват волята и ума на човека в рамките на организацията и правят последователите им зависими от нея.

Ние използваме стратегии във всичко, което правим. Но за съжаление, най-често те са извън нашето съзнание. Ние не осъзнаваме защо действаме по определен начин. Това се случва на подсъзнателно ниво, което контролира поведението ни в една или друга ситуация. Не е тайна, че днес, както в света, така и в църквите се прилагат методи за влияние върху човешката психика, или казано направо-програмиране. Някои може да мислят, че това е твърде научно, или е някаква фантазмагория, но това е реален факт.

Ето за какво, всъщност, става дума.

Програмирането на човешкото съзнание става чрез техники, методи за повлияване на човек, с цел промяна на вътрешните му убеждения, нагласи, ценности и приоритети. Това означава, човек да се принуди да мисли по начина, по който е определил „оператора“, вършещ програмирането. Променят се и се насочват неговите мисли и поведение в желаната посока така, както компютърът бива програмиран да върши определени неща.

Това е метод за зомбиране на милиони хора, мощно знание, което дава възможност да се проникне в подсъзнанието на човека и да му се внуши каквото е нужно. С помощта на тези доста прости психологически техники, в ума на човека се изплита паяжина, която неусетно превръща обекта на въздействието в жертва. Ето един малък пример-чували сме за хора пристрастени заради реклами към покупки, от които всъщност, не се нуждаят.

НЕКА ВИДИМ КАК СЕ СЛУЧВА В ЦЪРКОВНИТЕ ОБЩНОСТИ.

Това е като един „вирус в ума“, информация, която е вирусна.

Тя действа по принципа на вируса, съхранява се в ума и изпълнява някаква функция, като се разпространява автономно сред хората, поради усилията на самите хора. Разпространението се дължи на наличието на мотивация в този така наречен „вирус“-колкото по-голяма е ползата, която човек получава от прехвърлянето на „умствения вирус“, толкова по-силен е ефектът от разпространението му. Това могат да са слухове, вълнуващи идеи, мечти и т. н.

При християните става въпрос за доктрини, на които се обляга дадена общност, и които тя разпространява. Например-просперитет, съботния ден, веднъж спасен-завинаги спасен и т.н. Мотивацията за разпространението на тези „умствени вируси“ сред хората, е проста обмяна на емоции в общуването, за да се създаде интерес. Сложните „умствени вируси“ са идеологии, чиято мотивация е изградена върху постигането на социални изгоди. Самата идея за „умствените вируси“ е „умствен вирус“ и вие се досещате кой стои зад нея.

Но най-голямата опасност се крие във факта, че човек, поддал се на такова програмиране, придобива зависимост, подобна на наркотичната, и не може да се счита за свободен. Хората попаднали под влиянието му, чувстват комфорт, спокойствие и дори някаква решителност, която те приемат за проява на лична воля. Това обаче е самозаблуда.

Това е манипулиране на хората, с цел тяхното съзнание, мислене, чувства и поведение да се подчинят на дадено управление. Зад всичко това стои врагът на човека-Сатана. Ние не трябва да забравяме, че той като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне. И да не си въобразяваме, че Сатана не може да се вмъкне в църквите, а да помним, че той много добре познава Божието Слово и знае как да си служи с него. Писано е, че се представя за „светъл ангел“. И ако хората от света не разбират и не знаят нищо за дявола, ние като вярващи в Христос трябва да имаме духовно разпознаване на случващото се около нас.

Сатана е единственият източник на всички култове и религии в света. Според Божието Слово, той е князът на този свят и баща на лъжата, и по начало е човекоубиец. Той контролира грешния свят и пречи на разпространението на благата вест. Той мрази човека и се старее да го държи далеч от истинското поклонение към Бога, желае хората да му се покланят на него. Сатана непрекъснато изкушава вярващите християни. Човек не живее изолирано от него, независимо от това, дали го знае и иска, или не.

Човешката общност и Сатана са обвързани в земния живот.

Сатана познава добре човека - неговите слабости и желанието за похот, той вижда дори и желанието му да избяга от мерзостта на греха. И за да задържи човека във властта си е измислил религия „за всеки вкус“.

Тази коварна връзка може да бъде скъсана единствено чрез истинска вяра в Бога, личното общение с Него и познаването на Словото Му.

Но основната маса от вярващите в религиозните организации, са инфантилни хора, влюбени в своите религиозни „звезди“, които се нуждаят от такова общество, за да реализират своето „аз“. Тези хора търсят в религията отговорите на въпросите, които би трябвало да търсят в Божието Слово. На тях им харесва да консумират приготвената „храна“, а не те сами „да си я приготвят“-да приемат думите на своите лидери за истинни, без да ги изпитват чрез Словото Божие. Те тичат за проповедите им и ги хвалят колко са хубави. Говорят за своята праведност, поучават другите за това, кое е правилно, но нямат разпознаване за духовното и съдят другите лесно и бързо и заради най-малките разногласия помежду си. Тези хора не виждат Духа на Словото, а само буквата.

Човека, който е повярвал в Христос и се е новородил свише, е като един младенец, той е духовно бебе, което се нуждае от духовна храна. Тази храна не се намира никъде другаде, освен в Божието Слово и човек трябва сам да се храни с нея. Но когато е научен още в тази младенческа възраст, че само храната, поднасяна му от църковните служители е добра, той не търси сам храна, а приема само нея наготово.

Научава се само да получава приготвената от други храна и любовта, която е човешка. Той се нуждае само от проповедите на лидера в общността си и така не израства духовно, а си остава плътски. И както естествения човек, покварен от Сатана и в неговото робство, не може да разбере безкрайната мъдрост на Създателя и Неговата любов, така и плътските вярващи в Христос не могат да различат мъдруването на човека от Божията мъдрост, човешката любов от Божията любов и Божието от кесаревото.

За да израстне човек духовно, се изисква време и усилия, иска се себеотричане, жертвеност и смелост, иска се предаването на всичко свое на Христос, което прави християните силни и църквата ефективна. Болшинството от повярвалите в Христос хора, днес са си останали духовни деца. А децата нямат разбиране за духовните неща, те се нуждаят от грижи и любов и не се интересуват от друго (духовни неща). Сатана се възползва от хората, които не са израснали духовно и ги прелъстява. В техните църковни религиозни общности, той използва, така да се каже, духовна „хипноза“. Ние не се замисляме, че нашата реч е неразделна част от живота ни, и че тя означава много за живота ни в социална среда. Но Сатана използва думите много добре и знае как да манипулира с тях ума на човека, за да го пороби.

В много църкви преди проповядването обикновено има силна монотонна музика, с често повтарящи се думи. Това настройва ума на хората на подсъзнателно ниво, сякаш е хипнотичен транс, който ги приготвя за следващото изпълнение-проповедта. Проповедникът излиза и започва да се движи наляво-надясно, говорейки определени неща на библийска тематика в микрофона. Очите на слушащите са приковани към него и го следват. Звукът на високоговорителите обикновено е много силен, думите проникват дълбоко в мозъка, нервната система вибрира в унисон с мощните децибели. Понякога говорещият силно възкликва, понякога говори тихо и с ласкав глас. Понякога, проповедника дава някакви команди, като напр: „Кажете амин на това! Нека всички да ръкопляска! Викайте на Бога алилуя! Нека всички да се изправят!“ и други такива. Може да има и някакви други действия от типа на махане със сако, духане в хората или в микрофона, сякаш е Святия Дух. Пускат се в работа всякакви неща, които да въздействат на емоциите на хората. Всичко това ги настройва на вълната, на която те да могат да приемат поднесената им „храна“. А хората я приемат, защото са останали плътски, те не са израснали от младенци в зрели хора духовно, понеже не са искали това. А Господ ни е казал: „Искайте, и ще ви се даде, търсете, и ще намерите, хлопайте, и ще ви се отвори, защото всеки, който иска, получава, който търси, намира, и на този, който хлопа, ще му се отвори.“ (Матей 7:7-8)

Но какво трябва да иска и да търси човек, и къде трябва да чука? Ето тук се крие тайната за духовното ни израстване. Защото зависи от това, какво искаме-дали земното или Небесното, зависи от това, какво търсим-пак дали земното или Небесното, дали търсим човека или Бога.

А това, къде чукаме е също много важно, защото ако чукаме на Божиата врата е добре, но ако е на човешка врата- тогава ще получаваме и човешка „храна“. Става въпрос за личното търсене на Бога и личното общение с Него, за това, да търсим сами Истината, докато я намерим.

А Истината е Христос, Той е и Пътя и Живота. Тогава, как може човек, ходейки по друг път (следващ човека), приемайки друга истина (храна) да влезе в Живота (да бъде с Исус)? Това е невъзможно.

В много от църковните общности се прилагат големи усилия, за да се задържат хората, без значение, че се разрушава вярата им. Строят се църкви, вършат се благотворителни дела, изнасят се концерти и се проповядва по приемлив за хората начин, само и само да бъдат привлечени и задържани в тях. Пускат се в работа всякакви изкуства като архитектура, поезия, музика, всякаква приятна за плътта дейност.

Ползват се барабани, знамена, пляскане и различни драматични техники, които да въздействат на душите на хората и да направят така, че те да не мислят много-много, а да останат пасивни и немислещи, но да се чувстват приятно, за да бъдат лесно управлявани от религиозния елит. И най-вече, на хората не се говори за святия страх от Бога, нито за това, че могат да погинат, ако нямат истинска вяра, не им се говори за покаяние, за себеотричане, за носенето на кръста и следването на Христос по тесния път ежедневно. Говори им се, че във вратата няма спасение, което е лъжа на дявола, защото не църквата, а Христос спасява. Говори им се, само това, което е приятно за ушите им, и което, разбира се, не е Христовото учение, а е едно външно изразяване на вярата в Него.

И ако в тези общности има хора, израснали духовно, които отстъпват от външното изразяване на вярата и му противостоят, те биват наказвани, като или им забраняват да се изказват, или ги отхвърлят чрез държането си към тях, често пъти и на право. На останалите, които го подкрепят им се дават повече права, те активно участват като подръжници на лидера в дадената общност и са хвалени от него пред събранието.

В резултат на тази „хипноза“, посещаващите тези религиозни общности не получават свобода в Христос, а поредното робство. Те с готовност тичат към гласа на проповедника и го слушат с отворена уста, без значение какви лъжи или глупости говори. Това състояние е много изгодно за него. На разположение на такива проповедници е цял куп от последователи, готови да изпълнят волята им за всяко нещо. Така църквите постепенно се превръщат в обикновени пирамиди. И понякога те са специално създадени за тази цел.

Възможно е лидерите в някои църковни общности да не разбират какво правят, има и изключения за това. Те са сметнали, че използването на такива техники е с добра цел и постъпват така заради невежество. Някои могат да имат искрена вяра, но невежеството им дава почва на дявола, в която да засее злите си семена. Но „хипнозата“ пробива душата на човека и освобождава скритите в нея сили.

Духовната „хипноза“ се появява в повечето случаи там, където има

външно изразяване на вярата, и където действа старозаветната система на поклонение, или казано с прости думи-където се спазват традиции, където се набляга на Закона и на вършеното на добри дела. Проявява се там, където хората не познават Христос, а само знаят за Него. Не случайно Бог е казал, че народа Му погива заради невежеството.

Колкото и да е силна тази духовна „хипноза“, главната и най-зловредна нейна дейност е тази, че тя е насочена да заблуждава „малките деца“ в Христос, хората, които са новоповярвали. Още от момента на повярването си, тези хора биват заблуждавани, като тържествено им се внушават неща, в които не вярват даже и внушаващите им. Това се прави дотогава, докато заблудата не се срасне с естеството на хората посредством техните навици.

Пред църковните общности стои дилема- проповедта на планината, или Никейския символ. Едното изключва другото: ако човек искрено повярва в проповедта на планината, Никейския символ неизбежно ще загуби значимостта си за него, и заедно с него - църквата и нейните представители. Но ако някой вярва в Никейския символ на вярата, т. е. в църквата, или по-точно тези, които се наричат нейни представители, тогава проповедта на планината ще стане излишна за него. Следователно, църквите полагат всички възможни усилия, за да скрият смисъла на проповедта на планината и да привлекат хората към себе си. Само благодарение на интензивната дейност на църквите в тази посока, се е поддържало тяхното влияние досега.

Ако църковната общност бъде затворена дори за кратък срок, въздействието върху някои от хората чрез тази духовна „хипноза“ веднага може да изчезне, и те ще могат да разберат учението на Христос. И точно тази дейност на църковните общности, внушаваща на хората лъжливо разбиране на учението на Христос, служи като препятствие за истинското му разбиране от болшинството хора, наричащи себе си християни.

В човешката душа има огромни запаси, които са били скрити от Бог след грехопадението и задачата на дявола е да ги освободи. Врагът внушава на човека, че той може да бъде силен и по всякакъв начин ще използва тези сили на душата, ще използва скритите в нея възможности, за да може да изпълни и плана си за водене на война със светиите на Бога. Така че, където има отклонение от библейския модел на събирането (църковната общност), там се проявяват силите на злото и има всякакви демони.

Единственият начин да се избегне въздействието на религиозната „хипноза“ е връщането към библейския модел на събирането ни заедно, в който всичко става под формата на жива братска беседа. Където няма само един дългоговорещ човек и много слушатели-един активен и мнозинство пасивни, а всеки участва и всеки има право да говори и да е изслушан. Където виждаме лицата на другите, а не само гърбовете им. И където редът се поддържа от Святия Дух, а не от водещия, или неговите „служители“, назначени за това. Където няма микрофони и усилватели,

но се чува живия естествен глас на разговарящите, на съвместно вкушаващите Христос християни.

Много малко хора знаят, че думата "християни" се намира само 3 пъти в Библията, а думата "християнство" нито веднъж. В нея християните не се наричат християни, а последователи.

По време на живота на Христос, тази дума не се е употребявала. Едва след смъртта Му учениците за пръв път се наричат така в църквата в Антиохия. Човек може да остане извън религията само чрез живот с истинския и жив Бог, бидейки независим от различните религиозни корпорации и религиозни предписания.

Събранията на първите християни са преминавали като истински празници (вечери) на любовта, на които ежедневно се е преломявал хляба. Християните са общували с простота и са очаквали връщането на Спасителя, пребъдвали са в мир и любов, очаквайки Грабването. Тази форма на събиране е добре описана в посланието към Коринтяните, 14гл. В нея се казва, че всеки може и има право да говори, да свидетелства, да пророкува, да пее псалм в събранието и не е задължен да поиска разрешение от никого. Истинските християнски събирания са срещи, в които всеки участва! Но това е трудно изпълнимо в масовите днешни събирания.

Ето защо, няма нужда от големи събирания, защото когато много хора се съберат на едно място, започват да строят Вавилонска кула, за да си спечелят име. И тогава Бог ще трябва „да смеси езиците“ в такива събирания (да отнеме взаимното разбирателство).

Първите християни са се събирали в домовете си и са общували по начина, описан в Словото Божие. Само така е възможно истинското и живо християнско общение. Словото Божие ясно ни казва, че ние сме храма на Бога. В новозаветната Църква няма нужда от никакви храмове, дошло е времето Църквата да бъде малка, за да бъде Голяма.

Църквата не се нуждае от лидери, а от хора които да са слуги, хора, с бащино сърце, загрижени за другите да вървят в правия път- след Христос, уподобявайки се на Него. Господ Исус Христос е казал:

„Но вие недейте се нарича учители, защото един е вашият Учител, (Христос) а вие всички сте братя... Недейте се нарича и наставници, защото един е вашият Наставник, Христос. А по-големият между вас нека ви бъде слуга.“ (Матей 23:8,10,11) и „Горко вам, книжници и фарисеи, лицемерци! Защото затваряте Небесното царство пред хората, понеже сами вие не влизате, нито влизащите оставяте да влязат.“ (Матей 23:13)

„Духът е, Който дава живот, плътта нищо не ползва, думите, които съм ви говорил, Дух са и Живот са.“ (Йоан 6:63)

Винаги помнете: "С цена сте били купени, не ставайте роби на човеци." (1Коринтяни 7:23) Цената, с която сме били изкупени от смъртта, е толкова скъпоценна, че не може да се измери. Тя е самият живот на Божия Син, тя е Неговата Свята кръв, пролята заради нас. И когато ние

следваме човеци, когато предпочитаме техните думи, тогава пренебрегваме Христос и скъпоценната цена, която е заплатил за нас, ние считаме Святата Му кръв за нищо. Нека всеки сам се замисли дали не прави това. Докато все още има време да се коригира.

Превод: Светлина за теб